

ลักษณะอาการ

อาการบนผลพริก เริ่มเกิดจุดดำน้ำขนาดเล็ก แผลบวมสีคล้ำไปเล็กน้อย ต่อมาขยายขนาดออกในลักษณะวงรีหรือวงกลม ต่อมาแผลจะแห้งเป็นสีน้ำตาลหรือดำ หรือเป็นจุดสีเหลืองส้มหรือน้ำตาลดำเป็นวงเรียงซ้อนกันเป็นชั้นอยู่ที่แผล หากเป็นระยะที่ผลพริกยังอ่อน จะทำให้ผลพริกคดโค้งงอหรือบิดเบี้ยวขึ้น

การป้องกัน (Prevention)	การติดตาม (Monitoring)	การควบคุม (Direct control)	การควบคุม (Direct control)	ข้อจำกัด (Restriction)
<ol style="list-style-type: none"> เลือกซื้อเมล็ดพันธุ์ที่ผลิตจากแหล่งที่ไม่มีโรครระบาด หรือเมล็ดพันธุ์ที่ได้รับมาตรฐาน แช่เมล็ดพันธุ์ก่อนปลูกด้วยน้ำอุ่นอุณหภูมิ 50 - 52 องศาเซลเซียส นาน 30 นาที เพื่อกำจัดเชื้อที่อาจติดมากับเมล็ดพันธุ์ ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาในการคลุมเมล็ดพันธุ์อัตราเชื้อราไตรโคเดอร์มา 10 กรัมผสมน้ำ 10 มิลลิลิตรต่อเมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม เว้นระยะปลูกให้เหมาะสม ไม่ควรปลูกหนาแน่นเกินไป เพราะจะทำให้ความชื้นในทรงพุ่มสูง ส่งเสริมต่อการเกิดโรค 	<p>หมั่นสำรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ โดยสำรวจอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง หรือในช่วงฤดูฝน อากาศชื้นสูง เมื่อเริ่มพบอาการของกลุ่มผงสปอร์สีดำบริเวณใบหรือผลให้ดำเนินการควบคุมหรือป้องกันการระบาด</p>	<ol style="list-style-type: none"> เมื่อพบต้นเป็นโรค ควรตัดแต่งส่วนที่เกิดโรคนำไปเผาทำลายทิ้ง และตัดแต่งทรงพุ่มให้โปร่ง เพื่อลดความชื้น ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาฉีดพ่นบนต้นหรือรดลงดิน อัตราเชื้อราไตรโคเดอร์มา 1 กิโลกรัมต่อน้ำ 200 ลิตร ต่อไร่ เพื่อควบคุมโรคเมื่อเริ่มพบการเกิดโรคในระยะแรก 	<p>ใช้สารเคมีชนิดใดชนิดหนึ่ง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - mancozeb 80% WP อัตรา 80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร - prochloraz 45% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร โดยพ่นทุก 7-10 วัน 	<ul style="list-style-type: none"> - mancozab สารกลุ่ม FRAC : M 03 ระดับความเป็นพิษชั้น III พิษน้อย LD₅₀ : > 8,000 mg/kg PHI 14วัน เป็นพิษต่อปลา - prochloraz สารกลุ่ม FRAC : 3 ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 1,600 mg/kg PHI 7 วัน เป็นพิษต่อปลา

ลักษณะอาการ

อาการมักพบที่ใบด้านล่างก่อน แล้วลุกลามไปยังใบที่อยู่ด้านบน โดยพบจุดแผลขนาดเล็กสีน้ำตาล คอนข้างกลม ต่อมาแผลขยายใหญ่ขึ้น กลางแผลมีสีขาวหรือสีขาวอมเทา ขอบแผลสีน้ำตาลเข้ม จุดแผลมีสีเหลืองล้อมรอบ จุดแผลขยายหรือลามติดกันเป็นแผลใหญ่ ทำให้ใบเหลือง ร่วงก่อนกำหนด ต้นโทรม ชะงักการเจริญเติบโต ผลผลิตลดลง

การป้องกัน (Prevention)	การติดตาม (Monitoring)	การควบคุม (Direct control)	การควบคุม (Direct control)	ข้อจำกัด (Restriction)
<ol style="list-style-type: none"> เลือกปลูกพริกพันธุ์ที่ทนทานต่อโรค พริกที่ให้ผลขนาดเล็ก เช่น พริกขี้หนู จะทนทานต่อโรคได้ดีกว่าพริกผลใหญ่ เช่น พริกหวาน เว้นระยะปลูกให้เหมาะสมกับทรงพุ่ม ไม่ควรใช้ระยะปลูกชิดกันเกินไป เพราะจะทำให้ความชื้นระหว่างต้นสูง การให้น้ำควรให้ปริมาณที่เหมาะสม หลีกเลี่ยงการให้น้ำตอนเย็นใกล้ค่ำ ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาในการคลุมเมล็ดพันธุ์ในอัตราเชื้อราไตรโคเดอร์มา 10 กรัมผสมน้ำ 10 มิลลิลิตรต่อเมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม 	<p>หมั่นสำรวจแปลงปลูกพริกอย่างสม่ำเสมอ โดยสำรวจอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้งหรือตามสถานการณ์การระบาดของศัตรูพืช</p>	<ol style="list-style-type: none"> เมื่อพบต้นเป็นโรค ควรตัดส่วนที่เป็นโรคนำมาเผาทำลายทิ้ง และตัดแต่งทรงพุ่มให้โปร่ง เพื่อลดความชื้น ใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มาฉีดพ่นในอัตราเชื้อราไตรโคเดอร์มา 1 กิโลกรัมต่อน้ำ 200 ลิตรต่อไร่ เพื่อควบคุมโรคเมื่อเริ่มพบการเกิดโรคในระยะแรก 	<p>ใช้สารเคมีชนิดใดชนิดหนึ่ง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - mancozeb 80% WP อัตรา 80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร - benomyl 50% WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร โดยพ่นทุก 5 – 7 วัน 	<ul style="list-style-type: none"> - mancozeb สารกลุ่ม FRAC : M 03 ระดับความเป็นพิษชั้น III พิษน้อย LD₅₀ : > 8,000 mg/kg PHI 14 วัน เป็นพืชต่อปลา - benomyl สารกลุ่ม FRAC: 1 ระดับความเป็นพิษชั้น III พิษน้อย LD₅₀ : > 10,000 mg/kg PHI 7 วัน เป็นพืชต่อปลา

รูปร่างลักษณะ ไข่มีอายุ 3 - 4 วัน ตัวอ่อนอายุ 4 - 7 วัน ระยะก่อนเข้าดักแด้จะไม่ค่อยเคลื่อนไหว ตัวเต็มวัยมีปีก 2 คู่ ประกอบด้วยขนเป็นแผง ลำตัวแคบยาว 1-2 มิลลิเมตร สีเหลืองอ่อน

ลักษณะการเข้าทำลาย ดูดน้ำเลี้ยงจากส่วนต่างๆ ทำให้ใบและยอดอ่อน มีลักษณะดำน สีน้ำตาลขอบใบหงิก และม้วนงอขึ้นด้านบนทั้งสองข้าง ถ้าเข้าทำลายระยะพริกออกดอก จะทำให้ดอกพริกร่วง ในระยะผลจะทำให้รูปทรงของผลบิดงอ

การป้องกัน (Prevention)	การติดตาม (Monitoring)	การควบคุม (Direct control)	การควบคุม (Direct control)	ข้อจำกัด (Restriction)
<ol style="list-style-type: none"> ควรปลูกพืชหมุนเวียนที่ไม่ใช่พืชอาศัยของเพลี้ยไฟพริก เช่น ข้าวโพด พืชตระกูลถั่ว เพื่อช่วยลดการระบาดของ ควรเพิ่มความชื้นโดยการให้น้ำ อย่าให้พืชขาดน้ำ เพราะจะทำให้พืชอ่อนแอ และเพลี้ยไฟพริกจะระบาดอย่างรวดเร็ว อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ เช่น แมลงช้างปีกใส และด้วงคล้ายมด โดยลดปริมาณและใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง 	<p>หมั่นสำรวจแปลงปลูก โดยสุ่มสำรวจพริก 100 ยอดต่อไร่ทุกสัปดาห์ โดยเคาะลงบนแผ่นพลาสติกสีดำและทำการป้องกันกำจัดเมื่อพบเพลี้ยไฟพริกเฉลี่ยมากกว่า 5 ตัวต่อยอด</p>	<ol style="list-style-type: none"> ติดกับดักกาวเหนียวสีฟ้า อัตรา 80 กับดักต่อไร่ ที่ 30 เซนติเมตร เหนือระดับทรงพุ่มหรือ 60 เซนติเมตร จากระดับพื้นดิน เพื่อดักจับตัวเต็มวัย ใช้เชื้อราบิวเวอเรียฉีดพ่นในอัตรา 1 กิโลกรัมต่อน้ำ 80 ลิตร ฉีดพ่นทุก 15 วัน ในช่วงเวลาเย็น ผสมสารจับใบและฉีดพ่นให้ทั่วมากที่สุด ใช้สารสกัดสะเดา อัตรา 100 มิลลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 5 - 7 วัน 	<p>ใช้สารเคมีชนิดใดชนิดหนึ่ง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - spinetoram 12% SC อัตรา 30 มิลลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - cyantraniliprole 10% OD อัตรา 40 มิลลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - chlorfenapyr 10% SC อัตรา 40 มิลลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - spiromesifen 24% SC อัตรา 30 มิลลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - fipronil 5% SC อัตรา 40 มิลลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - emamectin Benzoate 1.92% EC อัตรา 30 มิลลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - imidacloprid 70% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร 	<p>ข้อจำกัด</p> <ul style="list-style-type: none"> - spinetoram สารกลุ่ม IRAC : 5 ระดับความเป็นพิษชั้น III พิษน้อย LD₅₀ : 5,000 mg/kg มีพิษสูงต่อผึ้ง - cyantraniliprole สารกลุ่ม IRAC : 28 ระดับความเป็นพิษชั้น III พิษน้อย LD₅₀ : >5000 mg/kg มีพิษสูงต่อผึ้ง - chlorfenapyr สารกลุ่ม IRAC : 13 ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 441 mg/kg มีพิษสูงต่อผึ้ง ปลา และนก - spiromesifen สารกลุ่ม IRAC : 23 ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 92 mg/kg PHI 10 วัน พิษสูงต่อปลา - fipronil สารกลุ่ม IRAC : 2B ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 92 mg/kg PHI 10 วัน มีพิษสูงต่อผึ้ง นก - emamectin benzoate สารกลุ่ม IRAC : 6 ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 25-237 mg/kg - imidacloprid สารกลุ่ม IRAC : 4A ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 450 mg/kg มีพิษสูงต่อผึ้งและนก พิษร้ายแรงต่อสิ่งมีชีวิตในน้ำ

รูปร่างลักษณะ ไข่รูปร่างยาวรี สีขาวขุ่น ผิวเป็นมันสะท้อนแสง ตัวหนอนหัวแหลมท้ายป้านสีขาว ส่วนหัวมีปากเป็นตะขอแข็งสีดำใช้ขอนไช หนอนงอตัวและติดกระเด็นไปได้ไกลเพื่อเข้าดักแด้ในดิน ตัวเต็มวัยปีกบางใส สะท้อนแสงและมีแถบสีเหลืองที่ส่วนอก วงจรชีวิตนาน 23-25 วัน

ลักษณะการเข้าทำลาย ตัวเต็มวัยเพศวางไข่ในผลพริก ตัวหนอนขอนไชกินไส้ในทำให้พริกเน่าและร่วง ในระยะเริ่มแรกจะสังเกตเห็นอาการพบอาการช้ำบริเวณใต้ผิว เมื่อหนอนโตขึ้นจะทำให้ผลเน่าและมึนน้ำไหลเยิ้มออกทางรูที่หนอนเจาะออกมาเพื่อเข้าดักแด้ในดิน รอยจากการวางไข่ยังส่งผลให้เชื้อจุลินทรีย์เข้าทำลายจึงทำให้ผลเน่าและร่วงหล่นก่อนระยะเก็บเกี่ยว

การป้องกัน (Prevention)	การติดตาม (Monitoring)	การควบคุม (Direct control)	การควบคุม (Direct control)	ข้อจำกัด (Restriction)
1. รักษาความสะอาดในแปลง เช่น เก็บเศษซากและผลที่ร่วง ตัดแต่งทรงพุ่ม ถอนวัชพืชในแปลง เผาทำลายทิ้งเพื่อลดการแพร่ระบาด	หมั่นสำรวจแปลงปลูกพริกอย่างสม่ำเสมอ บริเวณผลพริก โดยสำรวจอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง หรือตามสถานการณ์การระบาดของศัตรูพืช ถ้าพบผลพริกถูกทำลาย 10% ให้ทำการควบคุม	1. เก็บผลที่ถูกทำลายหรือผลเน่า เผาหรือฝังกลบ โดยต้องให้ดินหน้าอย่างน้อย 15 เซนติเมตร 2. แขนงกับดักกวางเหนียวสีเหลืองในอัตรา 100 กับดักต่อไร่ ที่ระดับเดียวกับทรงพุ่ม เพื่อดักจับตัวเต็มวัย 3. ใช้สารสกัดสะเดา อัตรา 100 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 5 - 7 วัน เพื่อไล่ตัวเต็มวัยในแปลงปลูก	1. ใช้เหยื่อพิษ มาลาโทอน + ยีสต์โปรตีนไฮโดรไลเซท หรือยีสต์ออโตไลเซท อัตรา 10 มิลลิลิตร + 200 มิลลิลิตรต่อน้ำ 5 ลิตร เมื่อพริกเริ่มติดผล พ่นเหยื่อพิษโปรตีนเป็นจุดทุกต้นรอบแปลง และพ่นเป็นแถวต้นละจุด ห่างกันแถวละ 5 เมตร พ่นทุกสัปดาห์ หรือ เทเหยื่อพิษโปรตีนใส่ในกับดักดัดแปลง เช่น ขวดพลาสติก เจาะช่องให้แมลงสามารถบินเข้า กับดักได้ และติดตั้งกับดักสูงจากพื้นดิน 15 เซนติเมตรรอบแปลง 2. พ่นน้ำมันปิโตรเลียม อัตรา 60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร เน้นพ่นที่ผลพริก ทุก 5-7 วัน เพื่อป้องกันการวางไข่ของแมลงวัน 3. พ่นสารเคมีเมื่อพริกเริ่มติดผล จนกระทั่งก่อนเก็บเกี่ยวผลผลิต 5-7 วัน เช่น malation 57%EC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ทุกสัปดาห์	- malathion สารกลุ่ม IRAC : 1B ระดับความเป็นพิษชั้น III พิษน้อย LD ₅₀ : c2100 mg/kg PHI 5 วัน

รูปร่างลักษณะ

ระยะไข่-ตัวเต็มวัย อายุเฉลี่ย 4-5 วัน ขนาดเล็กมาก ลำตัวสีขาวดูดกกินน้ำเลี้ยงจากใบอ่อน หรือยอดที่แตกใหม่

ลักษณะการเข้าทำลาย

ใบหงิก ขอบใบม้วนลง ยอดอ่อนแตกเป็นฝอย ก้านใบยืดออก ใบเรียวเล็ก ได้ใบเป็นสีน้ำตาล ใบจะหนาแข็งและเปราะ ถ้าการทำลายรุนแรงจะทำให้อาการใบหงิกลุกลามจากยอดลงสู่ใบล่าง และพริกชะงักการเจริญเติบโต แคร่แกร็นไม่ติดผล

การป้องกัน (Prevention)	การติดตาม (Monitoring)	การควบคุม (Direct control)	การควบคุม (Direct control)	ข้อจำกัด (Restriction)
<p>1. ควบคุมปลูกพืชปลูกพืชหมุนเวียน เช่น พืชตระกูลถั่ว ข้าวโพด เพื่อช่วยลดการระบาดของ</p> <p>2. ลดการใช้สารเคมีหรือมีการสำรวจแปลงก่อนการใช้สารเคมีเพื่ออนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ เช่น ไรตัวห้ำ</p>	<p>หมั่นสำรวจแปลงปลูกพืชอย่างสม่ำเสมอ โดยสำรวจอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้งหรือตาม</p> <p>สถานการณ์การระบาดของศัตรูพืช</p>	<p>1. ตัดส่วนของพืชที่ถูกทำลายไปเผาหรือใส่ถุงพลาสติกมัดปากให้แน่นแล้วตากแดดทิ้งไว้เพื่อฆ่าไรขาพริก</p> <p>2. ใช้เชื้อราบิวเวอเรียฉีดพ่นในอัตรา 1 กิโลกรัมต่อน้ำ 80 ลิตร ฉีดพ่นทุก 15 วัน ในช่วงเวลาเย็น ผสมสารจับใบและฉีดพ่นให้สัมผัสไรขาพริกมากที่สุด เช่น ตามยอด ใบอ่อนหรือบริเวณด้านล่างใบ เป็นต้น</p>	<p>พ่นใช้สารเคมีชนิดใดชนิดหนึ่ง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - sulfur 80%WP อัตรา 60-80 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร - amitraz 20%EC อัตรา 40 - 60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - fipronil 5%SC อัตรา 10-20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - pyridaben 20%WP อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร - emamectin Benzoate 1.92%EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร - spiromesifen 24% SC อัตรา 8 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร <p>โดยพ่น 2 ครั้ง ห่างกัน 5 วัน และพ่นซ้ำเมื่อพบการระบาด</p>	<ul style="list-style-type: none"> - sulfur กลุ่มสารเคมี : Inorganic M2 - amitraz สารกลุ่ม IRAC :19 ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 800 mg/kg - fipronil สารกลุ่ม IRAC : 2B ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 92 mg/kg -PHI 10 วัน มีพิษสูงต่อผึ้งและนก - pyridaben สารกลุ่ม IRAC : 21A ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀: 820 mg/kg มีพิษสูงต่อผึ้งและปลา - emamectin Benzoate สารกลุ่ม IRAC : 6 ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 25-237 mg/kg - spiromesifen สารกลุ่ม IRAC : 23 ระดับความเป็นพิษชั้น II พิษปานกลาง LD₅₀ : 92 mg/kg PHI 10 วัน พิษสูงต่อปลา